

From: Aydan Murtezaoglu <aydanms@yahoo.com>
To: <kortun@netone.com.tr>
Date: Thursday, June 21, 2001 1:24 PM
Subject: mahrem

Insanın hayal edebildiği çeşitlilikte kendini açığa vurması imkansız gibi. Her şeyden önce yazgisal olarak bu mümkün değil. Çünkü yaşamın daimi vesayetinde ve neredeyse tüm emelleri de ipotek altında.

Malum, sanat bir alternatif bu duruma: özgürce dönüşüm ve değişim için esneme alanları yaratabiliyor. Varlığın tüm hallerine kosulsuz kefil olabiliyor. Gerçek ve ötesine, varlık ve ötesine geçişlilik için, sınırsız vize verebiliyor. Daha da önemlisi, böyle bir esneme için sanatçı olmayı da gerektirmiyor.

Dolayısıyla bazen hayalgücü kadar büyüyüp, küçülebiliyor; yakın ya da uzak olabiliyor insan. Ya da taşıyabildiği sır kadar içkin, ifsa ettiği kadar da askin olabiliyor. Yaşamın tam orta yerinde; hem içerde hem de disarda kalabiliyor.

Bu selahiyetle bakınca, ucusan aileler/salon, kayan manzaralar, hayvanlarla elele oluş, küçük kimiltiyle büyük Sarsılmalar; ilk elde makul gibi görünüyüyor insana.

Ancak biliyorum; yine de, işlerim yaşamla mantıksal bir bağ kurmayı çok da gereksinmiyor. Kendi mahremiyetleri içinde mesrulasmış varlık halleri, her türden biraradalıkla aniden beliriveriyor. Belki bu nedenle çok davetkar değil bu görüntüler. İçine girilmiyor, sahiplenilmiyorlar. Sahiplenme seçme sansi ile birlikte var olabilir bence. Oysa bu görüntülerde seçme olanığı yaratan bir süreç yok. Neyin, nasıl başladığına yahut biteceğine dair referans verilmiyor, gizli tutuluyor gibi.. Sürec yok süre var. Belki de bu nedenle hem mazbut görünüp hem de grotesk olabiliyorlar.

Fotograflar bu süre içindeki bir yakalanma hali sanki; mahrem olanın capture edilisi ve açığa vuruluşu gibi.

Asıl süreç bundan sonra başlıyor. Kosulsuz kabullenis açığa çıktıktan itibaren sorunsallasabiliyor. Çünkü yazgisal ya da tuhaf olan her şey kendi mahremiyeti içinde mesru iken, açığa çıkarıldığı andan itibaren yaşamdaki karşılığını aramaya başlıyor, gerçek kavramlara dönüşüyor.

İçerden makul görünen tüm biraradalıklar disarda hiyerarsik, güdümlü ya da pastoral olabiliyor.

Pastorallık, son işlerde daha da belirginleşiyor sanki. Artık "İsimsiz, 1999"da bankdaki kız kadar mazbut yahut "Top/less"deki masum görüntüler ve içselleşmiş arzular değil de; ciddi bir var olma yahut direnme çabası da görülebiliyor.

"Isimsiz 2000"de çatidaki kiz , "Isimsiz 2001"de orman'daki itelemede ya da sandal'daki denge arayisinda belki hem muvazeneyi koruma hem de üstün gelme arayisi -tipki bir skor gibi-devreye girebiliyor.

Güç gösterisi bir silsile halinde deneniyor. Ormandaki kizin dayanmaya/itmeye çalistigi agacin konumu ile sandaldaki kizin denge arayisinda köpegin durusu ve kimilttilari , fotograf karesinin dengesini de -bir sonraki görüntüde-degistirebilecek potansiyele sahip.

Düšebilirler,devrilebilirler. Güvenilir bir varlikalani olusturma arayisi var sanki.

Ayni dagilma ve kopus hayvanlarla elele olurken ya da Top/less'de fotografin öncesi ve sonrasinda da düşünölmeli bence. Aile ortamının mahemiyetindeki biraradaliklar- küçük kizin emellerine ragmen -bir an için tescilleniyor sanki . Sonra yine dagilma.

Hayvanlarla elele olurken de görünen çok kısa bir temas ve yanyanalik Ardından ya da öncesinde yigilma,debelenme,savrulma,gürültü hakim.Ayni pozu bir kez daha veremiyorlar;farkli figürler daireye girip-çıkısa bile. Çünkü biraradaliklarında hiçbir uyum yok.. Öncesiz ve sonrasiz kabul ve antant hali .Kacisin capture edilisi..Yazgisal biraradaligin, özgürlük ve saldirinin sessiz tanikligi .

Anlik bir dik durus,ayakta durma ya da kuyruğu dik tutma çabasi ?

Do You Yahoo!?

Get personalized email addresses from Yahoo! Mail
<http://personal.mail.yahoo.com/>